

PROCEDURY KRYZYSOWE

**w Przedszkolu nr 334 im. „Jasia i Małgosi”
ul. Przy Agorze 12 01-960 Warszawa**

Procedura awaryjna w razie zagrożenia podłożeniem ładunku wybuchowego

Jeżeli groźba została przekazana telefonicznie

1. Osoba odbierająca telefon powinna starać się zatrzymać dzwoniącego przy telefonie tak długo, jak to możliwe i zawiadomić kogoś wstępnie umówionym sygnałem, aby można było zgłosić prośbę o wysłanie dzwoniącego.
 - Druga osoba dzwoni w tym samym czasie pod numer „997”. Informuje operatora „**Imię i nazwisko**”, **dzwonię z Przedszkola nr 334 ul. Przy Agorze 12 w Warszawie. Właśnie mamy telefon na drugiej linii z groźbą podłożenia ładunku wybuchowego. Numer tej linii to 22 834 71 57. Proszę wysłedzić dzwoniącego**”
 - Podaj wszystkie dodatkowe informacje, jakich potrzebować będzie operator. Należy to zrobić szybko.
2. Postaraj się ustalić, czy dzwoniącym jest osoba dorosła.
3. Poinformuj o zdarzeniu Sztab Kryzysowy
4. Dyrektor powinien ocenić, czy należy ogłosić ewakuację zagrożonego budynku. Po podjęciu decyzji o ewakuacji:
 - Jeśli to możliwe, nie wszczynaj formalnego alarmu
 - Użyj telefonów osobistych lub wewnętrznego w celu ewakuacji z zagrożonych pomieszczeń
 - Jeśli zachodzi konieczność ewakuacji całego przedszkola, uruchom alarm przeciwpożarowy
5. Dyrektor może też zdecydować o powiadomieniu straży pożarnej i policji, jeśli w jego opinii jest to uzasadnione.
6. Powiadom Wydział Oświaty i Kuratorium Oświaty.
7. Do czasu przybycia policji akcją kieruje dyrektor, który:
 - ✓ zarządza, aby użytkownicy pomieszczeń dokonali sprawdzenia, czy w pomieszczeniach znajdują się podejrzane rzeczy, paczki, przedmioty których wcześniej tam nie było;
 - ✓ czy widoczne są ślady przemieszczenia elementów wyposażenia pomieszczeń;
 - ✓ czy widoczne są zmiany w wyglądzie zewnętrznym przedmiotów;
 - ✓ czy emitowane są sygnały dźwiękowe (mechanizmów zegarowych) lub świecące elementy elektroniczne

- ✓ zarządza, aby pracownicy obsługi sprawdzili pomieszczenia ogólnodostępne: korytarze, hole, piwnice, toalety oraz otoczenie zewnętrzne
- 8. Nie wolno dotykać przedmiotów, urządzeń, rzeczy, które budzą podejrzenie, że mogą być ładunkami wybuchowymi. O ich umiejscowieniu powiadamia się policję, która podejmuje akcję.
- 9. Należy zachować spokój, nie dopuścić do przejawów paniki.

W realizacji każdego z wyżej wymienionych punktów sporządza się notatkę.

- 10. Powrót do zajęć przedszkolnych po przeszukaniu budynku i uzyskaniu zapewnienia ze strony służb, że jest bezpieczny.
- 11. Nie nadawaj zdarzeniu rozgłosu większego niż jest to konieczne.

Jeśli otrzymałeś powiadomienie o groźbie podłożenia ładunku wybuchowego za pośrednictwem policji lub innej instytucji, postępuj zgodnie z punktami od 4 do 8.

Groźbę pisemną przekaz policji i postępuj zgodnie z punktami procedury od 4 do 8.

Osoba odbierająca telefon/groźbę, powinna jak najszybciej wypełnić raport o otrzymaniu groźby podłożenia ładunku wybuchowego (załącznik nr 1 do procedury).

Zasady ewakuacji osób z obiektu zagrożonego

1. Decyzję o ewakuacji zagrożonego obiektu podejmuje dyrektor na wniosek uprawnionego policjanta kierującego akcją.
2. Przed ewakuacją należy w miarę możliwości otworzyć okna i drzwi pomieszczeń zagrożonych i sąsiednich, a urządzenia i odbiorniki wyłączyć z sieci zasilania.
3. Ewakuowane osoby przed opuszczeniem budynku powinny zabrać ze sobą rzeczy osobiste: torby, plecaki, ubrania itp., co pozwoli prowadzącym poszukiwanie uniknąć straty czasu na identyfikowanie pozostawionych przedmiotów tego rodzaju.
4. Klucze pozostawiane są w drzwiach.
5. Dyrekcja informuje ewakuowanych o miejscu zbiórki po zakończeniu akcji.
6. Ewakuację prowadzi się w sposób zorganizowany, według opracowanych dróg ewakuacji.
7. Należy sprawdzić, czy wszyscy ewakuowani opuścili pomieszczenia.
8. W czasie ewakuacji nauczyciele pracujący w poszczególnych salach dziecięcych zapewniają właściwą organizację ruchu osób opuszczających budynek przedszkola.
9. Miejscem zbiórki osób ewakuowanych jest boisko szkolne sąsiadującego z Przedszkolem gimnazjum.

Raport z odebrania groźby o podłożeniu ładunku wybuchowego

Przedszkole:

Data Godzina odebrania telefonu

Telefon odebrany przez:

Na numer telefonu:

Kiedy nastąpi wybuch?

Gdzie jest bomba?

Co powoduje wybuch?

Jaka to bomba?

Dlaczego to robisz?

Kim jesteś?

Jak można się z tobą skontaktować?

Zapisz dokładny tekst groźby

.....

.....

.....

Głos w telefonie: Mężczyzna () Kobieta () Dziecko () Wiek

Odurzony/pijany Akcent () Wada wymowy ()

Inne ()

Odgłosy w tle: Muzyka () Rozmowa () Dzieci ()

Maszyny () Samolot () Klawiatura () ulica ()

Inne ()

Uwagi:

.....

.....

.....

Sporządzone przez:

Data:

Procedura postępowania w przypadku stwierdzenia przemocy w rodzinie

1. W przypadku stwierdzenia śladów pobicia, liczne siniaki – należy niezwłocznie poinformować dyrektora przedszkola
2. Dyrektor informuje psychologa przedszkolnego i ustalają tok dalszego postępowania
3. Delikatna rozmowa psychologa z dzieckiem
4. Wezwanie rodziców – rozmowa z dyrektorem, psychologiem i wychowawcą
5. Przy powtarzającej się sytuacji pismo do sądu o wgląd w sytuację rodzinną

W realizacji każdego z wyżej wymienionych punktów sporządza się notatkę.

Procedura postępowania w przypadku otrzymania informacji o molestowaniu dziecka w rodzinie lub środowisku:

1. Rozmowa informatora i dziecka przeprowadzana przez psychologa przedszkolnego
2. Wezwanie rodzica, który nie był domniemanym sprawcą
3. Zgłoszenie się matki (ojca) z dzieckiem do lekarza (informacja na policję)
4. Wskazanie instytucji pomagającym ofiarom molestowania (psycholog, PCPR)
5. Otoczenie dziecka w przedszkolu szczególną opieką

W realizacji każdego z wyżej wymienionych punktów sporządza się notatkę.

Procedury postępowania w przypadku, gdy dziecko przejawia problemy zdrowotne

1. Nauczyciel zgłasza fakt dolegliwości zdrowotnych dziecka wychowawcy dyrekcji przedszkola.
2. Dyrektor przedszkola zabiera dziecko z grupy i w miarę możliwości udziela pierwszej pomocy.
3. Dyrektor przedszkola lub nauczyciel niezwłocznie powiadamia rodziców (prawnych opiekunów) o zaistniałej sytuacji. Rodzic ma obowiązek natychmiastowego odebrania dziecka z przedszkola.
4. W przypadku braku kontaktu z rodzicem (prawnym opiekunem), gdy nie ma zagrożenia życia i zdrowia dziecka, dziecko pozostaje w przedszkolu pod opieką nauczyciela lub dyrektora.
5. W sytuacjach zagrożenia zdrowia lub życia dziecka dyrektor przedszkola niezwłocznie wzywa pogotowie i powiadamia rodziców (prawnych opiekunów).
6. W przypadku choroby zakaźnej, należy niezwłocznie odizolować dziecko od reszty grupy i postępować jak wyżej.

Z zaistniałej sytuacji należy sporządzić notatkę.

Procedura postępowania w przypadku wypadku/ śmierci zaistniałych na terenie przedszkola zarówno dziecka, jak i pracownika

1. Pracownik przedszkola, który otrzymał wiadomość o wypadku lub był świadkiem wypadku na terenie przedszkola niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, udzielając mu pierwszej pomocy przed medycznej (według trybu określonego w odpowiedniej procedurze).
2. Dyrektor przedszkola lub upoważniony przez niego pracownik przedszkola niezwłocznie zawiadamia o zaistniałym wypadku pracownika służby bezpieczeństwa i higieny pracy, Społecznego Inspektora Pracy oraz organ prowadzący przedszkole i Radę Rodziców.
3. Jeśli zaistniał wypadek ze skutkiem śmiertelnym, a także, gdy był to wypadek ciężki lub zbiorowy, Dyrektor przedszkola lub upoważniony przez niego pracownik przedszkola zawiadamia niezwłocznie prokuratora i Kuratora Oświaty.
4. Jeśli do wypadku doszło w wyniku zatrucia Dyrektor przedszkola lub upoważniony przez niego pracownik przedszkola zawiadamia niezwłocznie Powiatowy Inspektorat Sanitarny.
5. Dyrektor przedszkola lub upoważniony przez niego pracownik niezwłocznie powiadamiają rodziców dziecka, (jeśli to wypadek śmiertelny nie informują o tym bezpośrednio przez telefon).
6. Do czasu rozpoczęcia pracy przez zespół powypadkowy Dyrektor przedszkola lub upoważniony przez niego pracownik przedszkola zabezpiecza miejsce wypadku w sposób wykluczający dopuszczenie osób niepowołanych.
7. W skład zespołu powypadkowego wchodzi: pracownik służby bezpieczeństwa i higieny pracy, Społeczny Inspektor Pracy. Jeżeli z ważnych przyczyn w pracach zespołu nie mogą uczestniczyć w/w osoby, w skład zespołu wchodzi Dyrektor przedszkola oraz inny upoważniony pracownik przedszkola legitymujący się przeszkoleniem w zakresie BHP.
8. W pracach zespołu powypadkowego może uczestniczyć przedstawiciel organu prowadzącego szkołę, Kuratora Oświaty lub Rady Rodziców.
9. Zespół przeprowadza postępowanie powypadkowe i sporządza dokumentację powypadkową, w tym protokół powypadkowy.
10. Przewodniczący zespołu poucza poszkodowanego lub reprezentująca go osobę o przysługujących mu prawach w toku postępowania powypadkowego.

11. Z treścią protokołu powypadkowego i innymi materiałami postępowania powypadkowego zaznajamia się: poszkodowanego pełnoletniego, rodziców/prawnych opiekunów poszkodowanego niepełnoletniego.
12. Jeżeli poszkodowany pełnoletni zmarł lub na zaznajomienie się z materiałami postępowania powypadkowego nie pozwala mu jego stan zdrowia, zaznajamia się z nimi jego rodzinę.
13. Protokół powypadkowy (podpisany przez członków zespołu i Dyrektora przedszkola) doręcza się osobom uprawnionym do zaznajomienia się z materiałami postępowania powypadkowego w terminie 14 dni od zakończenia postępowania.
14. Jeden egzemplarz protokołu powypadkowego pozostaje w dokumentacji przedszkola.
15. Organowi prowadzącemu szkołę i Kuratorowi Oświaty protokół powypadkowy doręcza się na ich wniosek.
16. W ciągu 7 dni od daty doręczenia protokołu powypadkowego osoby powiadomione mogą złożyć ustne lub pisemne zastrzeżenia do ustaleń protokołu na ręce przewodniczącego zespołu powypadkowego.
17. Zastrzeżenia rozpatruje organ prowadzący przedszkole.
18. Po rozpatrzeniu zastrzeżeń organ prowadzący przedszkole może: zlecić dotychczasowemu zespołowi wyjaśnienie ustaleń protokołu lub przeprowadzenie określonych czynności dowodowych, powołać nowy zespół celem ponownego przeprowadzenia postępowania powypadkowego.
19. Dyrektor przedszkola prowadzi rejestr wypadków dzieci oraz pracowników placówki.
20. Dyrektor przedszkola omawia z pracownikami placówki okoliczności i przyczyny wypadków oraz ustala środki niezbędne do zapobiegania im.

Procedura awaryjna w przypadku eksplozji lub zagrożenia eksplozją

Eksplodzja

1. Wydadaj polecenie **KRYJ SIĘ** po zaobserwowaniu pierwszych oznak eksplozji. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
2. Jeśli eksplozja wystąpiła na terenie budynku, natychmiast po przejściu fali uderzeniowej uruchom akcję **OPUŚCIĆ BUDYNEK**. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
3. Powiadom właściwą komendę straży pożarnej. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
4. Powiadom właściwą komendę policji. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
5. Jeśli zostałeś przeszkolony zacznij gaszenie ognia do czasu przyjazdu straży pożarnej. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
W jaki sposób?: W zależności od źródła ognia, który powstał w wyniku eksplozji.
6. Podaj nazwiska brakujących dzieci Dyrektorowi przedszkola. Nazwiska dzieci lub pracowników, których miejsca pobytu nie da się ustalić, zgłoś straży pożarnej i policji. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
7. Powiadom właściwy zakład komunalny o uszkodzeniach lub podejrzeniu uszkodzeń instalacji. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
8. Nie zezwalaj na powrót dzieci i pracowników do budynku przedszkola przed uzyskaniem takiego pozwolenia od straży pożarnej. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
9. Uruchom wszelkie dodatkowe działania niezbędne do usunięcia szkód lub ogłoś powrót do normalnych zajęć. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego

Zagrozenie eksplozją

1. Uruchom akcję **OPUŚCIĆ BUDYNEK**. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.

2. Przeprowadź wymagane działania od 3 do 9 z listy powyżej. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.

Procedura awaryjna w przypadku skażenia chemicznego

1. Jeśli dojdzie do skażenia chemicznego powiadom służby ratownicze próbując określić rodzaj środka. Służby ratownicze mogą zarządzić ewakuację przedszkola. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
2. Jeśli to konieczne, uruchom akcję **OPUŚCIĆ BUDYNEK**. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
3. Każdy związek chemiczny, który może zagrozić dzieciom wewnątrz budynku z całą pewnością zagrozi im również na zewnątrz. Jeśli czas jest krytycznym czynnikiem, konieczna może się okazać ewakuacja. W takiej sytuacji kierunek ewakuacji powinien przecinać kierunek wiatru. Nigdy w takiej sytuacji nie przeprowadzaj ewakuacji z wiatrem ani pod wiatr.
4. Powiadom odpowiednią komendę straży pożarnej. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
5. Powiadom właściwą komendę policji. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
6. Powiadom kuratorium. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
7. Nauczyciele podają nazwiska brakujących dzieci Dyrektorowi przedszkola. Nazwiska dzieci lub pracowników, których miejsca pobytu nie da się ustalić, zgłoś straży pożarnej i policji. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
8. Nie pozwalaj dzieciom ani pracownikom powrócić do budynku ani na teren przedszkola, dopóki straż pożarna lub policja nie ogłosi, że zagrożenie minęło.
9. Po powrocie do przedszkola dokładnie wywietrz wszystkie pomieszczenia, otwierając wszystkie okna i drzwi. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.

Procedura awaryjna na wypadek pożaru

Pożar w budynku przedszkola

- 1. Natychmiast uruchom akcję **Opuść budynek****
Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
- 2. Powiadom właściwą komendę straży pożarnej.**
Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
- 3. Powiadom właściwą komendę policji.**
Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
- 4. Zorganizuj gaszenie ognia od czasu przyjazdu straży pożarnej.**(To zadanie powinno być wykonywane wyłącznie przez przeszkolone osoby. Nigdy nie ryzykuj zdrowia i życia pracowników. Zaleca się ewakuację.)
Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
- 5. Upewnij się, że wszystkie drogi dojazdowe są wolne dla pojazdów straży pożarnej.** Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
- 6. Nauczyciele zgłaszają nazwiska brakujących dzieci Dyrektorowi przedszkola.** Nazwiska dzieci lub pracowników, których miejsca pobytu nie da się ustalić, zgłoś straży pożarnej i policji. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
- 7. Powiadom właściwy zakład komunalny o uszkodzeniach lub podejrzeniu uszkodzeń instalacji.** Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
- 8. Powiadom Kuratorium Oświaty.** Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
- 9. Nie pozwól dzieciom ani pracownikom powrócić do budynku, dopóki straż pożarna lub policja nie ogłosi, że zagrożenie minęło.**

Ogień w pobliżu szkoły

- 1. Oceń konieczność uruchomienia jakiegokolwiek akcji.** Jeśli nie ma takiej potrzeby, nie przerywaj zajęć w salach. Powiadom odpowiednią komendę straży pożarnej. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
- 2. Jeśli ogień zagraża przedszkolu, przeprowadź działania od 1 do 9 z**

powyższej procedury. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek
Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.

Procedura awaryjna w przypadku utraty mediów

OSTRZEŻENIE

W trakcie zajęć przedszkolnych:

1. Zakłady komunalne mogą z wyprzedzeniem poinformować o przewidywanej przerwie w świadczeniu usług. W wielu sytuacjach przerwa w ich funkcjonowaniu będzie krótkotrwała i nie będzie wymagała żadnych specjalnych działań poza powiadomieniem pracowników.
2. Powiadom pracowników o wystąpieniu przerwy.

Poza godzinami zajęć przedszkolnych

1. Jeśli przerwa w świadczeniu usług poważnie zakłóci pracę przedszkola, powiadom o niej rodziców dzieci i pracowników. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego

W czasie trwania zajęć przedszkolnych

1. Określ prawdopodobny czas trwania przerwy w świadczeniu usługi. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
2. Powiadom Wydział Oświaty i Kuratorium o utracie medium. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
3. Uruchom plan dla funkcjonowania przedszkola bez danej usługi lub z wykorzystaniem rozwiązań zastępczych. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego

A. Plan na wypadek utraty wody:

Poproś służby wodociągowe o podstawienie beczkowitzu.

- toalety – pracownicy obsługi pobierają wodę z beczkowitzu do wiader celu spłukania toalet.
- woda pitna – kierownik gospodarczy dzwoni do dystrybutora dostarczającego do przedszkola wodę Żywiec i prosi o dodatkowe baniaki w celu zapewnienia wody pitnej.
- kuchnia – gotuje również na dostarczonej wodzie w baniakach. Jeżeli woda z beczkowitzu nadaje się do spożycia po przegotowaniu, kuchnia wykorzystuje ją do przygotowania posiłku.
- zmywanie – posiłki należy podawać w naczyniach jednorazowego użytku i po skończonym posiłku wyrzucić

B. Plan na wypadek utraty zasilania.

Ponieważ w przedszkolu oświetlenie związane jest z ogrzewaniem oraz z możliwością gotowania, ponieważ wszystkie te urządzenia działają za pomocą prądu. W związku z tym należy niezwłocznie poinformować o tym fakcie rodziców, gdyż wiąże się to z brakiem możliwości przygotowania ciepłych, gotowanych posiłków dla dzieci.

Procedura awaryjna w przypadku niebezpiecznej sytuacji w bezpośrednim sąsiedztwie przedszkola

1. Zadzwoń na numer 997 lub 112, powiadom policję o zaistniałej sytuacji i poproś o wsparcie. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
2. Po otrzymaniu ostrzeżenia, członkowie sztabu ds. bezpieczeństwa zamykają i zabezpieczają wszystkie drzwi zewnętrzne oraz okna.
3. Nauczyciele i członkowie sztabu ds. bezpieczeństwa zamykają drzwi do sal dziecięcych.
4. Nauczyciel nadzoruje sytuację w grupie.
5. W salach, które są wyposażone w rolety bądź w żaluzje, należy je zaciągnąć.
6. Należy podjąć wszelkie działania, mające na celu uchronienie dzieci i pracowników przed zranieniem odłamkami szkła, gdyby doszło do wybicia okien.
7. W obliczu zagrożenia wszystkie dzieci znajdujące się na zewnątrz budynku powinny powrócić do sal.
8. Prowadź dokładny zapis zdarzeń, rozmów i podjętych działań wraz z czasem ich wystąpienia. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
9. Zapewnij pomoc przed medyczną, przygotuj apteczki pierwszej pomocy. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
10. Szef sztabu kryzysowego współpracuje ze służbami porządkowymi w celu wyeliminowania zagrożenia
11. Po zniwelowaniu niebezpiecznej sytuacji powróć do normalnych zajęć. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego

Procedura awaryjna w przypadku agresywnego intruza lub złodzieja na terenie placówki

1. Jeśli zauważysz podejrzaną osobę (agresywną) na terenie przedszkola powiadom Przedszkolny Zespół Zarządzania Kryzysowego
2. Zadzwoń na numer 997 lub 112, powiadom policję o zaistniałej sytuacji i poproś o wsparcie. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego
3. Nauczyciele i członkowie sztabu ds. bezpieczeństwa zamykają drzwi do sal dziecięcych.
4. Powiadom Wydział Oświaty o zaistniałej sytuacji. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
5. Jeżeli szef sztabu nie zleci inaczej, wszyscy pracownicy utrzymują dzieci w zamkniętych salach zabaw do odwołania.
6. Nauczyciel nadzoruje sytuację w sali.
7. Należy podjąć wszelkie działania, mające na celu uchronienie dzieci i pracowników przed agresywnym intruzem.
8. Wysyłaj prawidłowe sygnały niewerbalne:
Nie zbliżaj się nadmiernie. Zdenerwowana lub wystraszona osoba może poczuć się zagrożona przez kogoś, kto stoi zbyt blisko. Utrzymuj dystans od 0,5m do 1m.
9. Unikaj: wpatrywania się w intruza, niebezpiecznych sygnałów takich, jak zaciśnięte pięści i podniesiony głos, unikaj oznak zdenerwowania.
10. Pozostań przy nim do przyjazdu Policji lub Straży Miejskiej.

Procedura awaryjna w przypadku nadejścia huraganu

Jeżeli wcześniejsze prognozy ostrzegają o nadejściu huraganu to:

1. Poinformuj rodziców nadchodzącym huraganie. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
2. Poproś, jeśli to możliwe, o zatrzymanie dzieci w domu.
3. Odłącz główne zasilanie prądu.
4. Nasłuchuj w regionalnych lokalnych środkach masowego przekazu komunikatów o zagrożeniu.
5. Upewnij się, że przeglądy stanu technicznego obiektu nie wskazywały problemów konstrukcją obiektu (np. złego stanu technicznego dachu).
6. Sprawdź zabezpieczenie otworów drzwiowych i okiennych, wentylacyjnych itp.
7. Upewnij się, że społeczność przedszkolna wie, jak zachować się w czasie huraganu.
8. Sprawdź, czy posiadasz dobrze wyposażone apteczki oraz instrukcję udzielania pierwszej pomocy przed medycznej.
9. Sprawdź stan przygotowania do ewakuacji.

Jeżeli huragan nastąpi, kiedy dzieci są w przedszkolu to:

1. Uaktywnij Przedszkolny Zespół Zarządzania Kryzysowego.
2. Powiadom o zdarzeniu właściwe organy: Wydział Oświaty, Kuratorium Oświaty. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
3. Zwróć uwagę, aby dzieci bawiły się z dala od okien.
4. Sprawdź okna i drzwi. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
5. Pod żadnym pozorem nie dopuść do przebywania dzieci i pracowników poza budynkiem przedszkola.
6. Zleć nauczycielom prowadzenie spokojnych zajęć z dziećmi np. czytanie bajek, zabawa tematyczna w kole, aby je uspokoić i nie wywoływać paniki. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
7. Wyłącz dopływ energii elektrycznej.
8. Przygotuj środki opatrunkowe oraz instrukcję udzielania pierwszej pomocy przed medycznej.
9. Sprawdź, czy masz sprawny telefon komórkowy, w celu komunikowania

się ze Sztabem Kryzysowym, Rodzicami, Wydziałem Oświaty (w celu uzgadniania zadań.

10. Monitoruj otoczenie przedszkola i zmiany atmosferyczne na bieżąco.

Po przejściu huraganu:

1. Dokonaj przeglądu pomieszczeń budynku. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
2. Dokonaj przeglądu ogrodu przedszkolnego. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
3. Sprawdź stan techniczny budynku. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.
4. Sprawdź mocowania rynien oraz innych przytwierdzonych do obiektu przedszkolnego tablic, urządzeń itp., pod kątem zagrożenia dla zdrowia i życia.
5. Sprawdź, czy działa prąd i system grzewczy. Osoba odpowiedzialna Dyrektor lub członek Przedszkolnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.

Sygnaly w zachowaniu dzieci upoważniające nauczycieli do podjęcia procedur związanych z przemocą fizyczną, emocjonalną, zaniedbaniem lub molestowaniem

Dzieci nie zawsze mówią o tym, że były krzywdzone. Czasami sprawca grozi im bądź zmusza do milczenia. Mogą obawiać się, że przemoc się nasili albo będzie częstsza, jeśli komuś o tym powiedzą. Niekiedy obwiniają siebie i wierzą, że zasługują na takie traktowanie. Dzieci wychowywane w domach pełnych przemocy mogą uważać ją za rzecz normalną.

Niektóre sygnały mogą wskazywać na każdy rodzaj przemocy:

- ~ zmiana w zachowaniu dziecka czy jego sprawowania w przedszkolu;
- ~ dziecko wygląda na czujne i ostrożne albo łatwo je spłoszyć;
- ~ dziecko ociąga się przy wychodzeniu z przedszkola lub z domu kolegi, sprawia wrażenie, jakby niechętnie wracało do domu.

Dziecko poddawane przemocy fizycznej może:

- ~ mieć siniaki niewiadomego pochodzenia, oparzenia, sińce pod oczami czy inne obrażenia. Jeśli dziecko podaje wyjaśnienia, brzmią one wiarygodnie albo za każdym razem są inne;
- ~ unikać kontaktów społecznych albo wydawać się wycofane;
- ~ zachowywać się agresywnie: bić się z innymi dziećmi, niszczyć albo wyrzucać rzeczy;
- ~ wyglądać na zaspane albo przemęczone, mówić o kłopotach ze snem bądź nocnych koszmarach;
- ~ wyglądać na przestraszone w obecności rodziców lub innych dorosłych;
- ~ wyglądać na przygnębione lub smutne, często płakać;
- ~ często kłamać;
- ~ kraść
- ~ zachowywać się w taki sposób, z którego już wyrosło - na przykład ssać kciuk albo kiwać się.

Dziecko, wykorzystywane seksualnie, może:

- ~ bać się określonej osoby albo określonych miejsc;
- ~ reagować w sposób niezwykły lub nieoczekiwany na pytanie, czy było przez kogoś dotykane;
- ~ okazywać nieuzasadniony lęk przed badaniami lekarskimi;
- ~ rysować obrazki, które przedstawiają akty seksualne lub wydają się nadmiernie

skoncentrowane na tych częściach ciała, które mogą uczestniczyć w aktywności seksualnej (genitalia, piersi, usta, odbył);

- ~ wyglądać na niezwykle zajęte albo nadmiernie skoncentrowane na genitaliach oraz seksualnych czynnościach i słowach;
- ~ uciekać;
- ~ moczyć się lub zanieczyszczać pościel, (jeżeli dziecko przedtem tego nie robiło).

Dziecko, które jest ofiarą przemocy emocjonalnej, może;

- ~ mieć trudności z zaprzyjaźnianiem się;
- ~ unikać robienia różnych rzeczy wspólnie z innymi dziećmi;
- ~ wyglądać na bardzo przestraszone lub przygnębione;
- ~ ciągle się czegoś domagać albo być bardzo posłuszne;
- ~ zachowywać się jak osoba dorosła, na przykład matkować innym dzieciom;
- ~ zachowywać się, jakby było młodsze niż jest, na przykład ssać kciuk, kiwać się, uderzać głową o ścianę;
- ~ moczyć się lub zanieczyszczać pościel;
- ~ wykazywać opóźnienia w rozwoju fizycznym bądź emocjonalnym;
- ~ dokonywać prób samookaleczenia.

Sygnaly, że dziecko jest zaniedbywane, mogą być między innymi takie:

- ~ nieleczone dolegliwości lub brak opieki dentystrycznej;
- ~ spadek wagi albo nieadekwatne przybieranie na wadze;
- ~ brak nadzoru osób dorosłych;
- ~ sytuacje, gdy dziecko potrzebuje okularów, ale ich nie ma;
- ~ sytuacje, gdy jest okropnie brudne i nieuczesane;

Występowanie każdego z tych sygnałów w żadnym razie nie jest dowodem, że dziecko jest ofiarą przemocy. Kiedy jednak się one powtarzają lub współwystępują, może to oznaczać, że już czas bliżej przyjrzeć się sytuacji i rozważyć ewentualność występowania przemocy wobec dziecka.

Przemoc wobec dziecka ma długotrwałe konsekwencje, często na całą resztę życia. W porównaniu z dziećmi, które nie doznały przemocy, te pokrzywdzone z większym prawdopodobieństwem mogą:

- ~ stać się ofiarami przemocy w przyszłości;
- ~ stać się sprawcami przemocy;
- ~ uwikłać się w przyszłości w przestępczość kryminalną z udziałem przemocy.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z DZIECKIEM, KTÓRY MA DOLEGLIWOŚCI ZDROWOTNE PODCZAS POBYTU W PRZEDSZKOLU

1. W przypadku stwierdzenia, że dziecko źle się czuje, nauczyciel podejmuje następujące działania:

- a) sprawdza objawy złego samopoczucia, ewentualnie mierzy dziecku temperaturę,
- b) zasięga opinii dyrektora, który w razie potrzeby kontaktuje się z rodzicami i ustali z nimi dalsze postępowanie w sprawie dziecka lub bezpośrednio sam nauczyciel kontaktuje się z rodzicami w celu odebrania dziecka z przedszkola i pójścia z dzieckiem do lekarza,
- c) informację o wezwaniu rodziców umieszcza się w „Rejestrze wezwań”.
- d) zapewnia choremu dziecku do momentu przybycia rodzica spokój, jeśli jest taka możliwość odseparowanie od innych dzieci.

2. Nauczyciel podejmuje decyzję, że należy wysłać chore dziecko do domu, kiedy:

- w jego ocenie dziecko jest zbyt chore, aby pozostać w przedszkolu,
- jeżeli z powodu złego samopoczucia nie jest w stanie uczestniczyć w zajęciach lub jeśli jego stan wymaga fachowej opieki, jest przy tym płacziwe, zmęczone lub poirytowane, - ma apetyt gorszy niż zwykle, - ma gorączkę,
- jeśli naraża inne dzieci na zarażenie się chorobą.

3. Za objawy zaobserwowane u dziecka, upoważniające nauczyciela do poinformowania rodziców o konieczności zabrania dziecka do domu uważa się:

- a) skóra: jeżeli na skórze pojawia się wysypka i temperatura ciała dziecka jest podwyższona lub jeśli wysypce towarzyszą zmiany w zachowaniu dziecka (swędzące, pęcherzykowate wypryski na skórze);
- b) oczy: ropne zapalenie spojówek (białko oka jest zaróżowione lub zaczerwienione, a w oku zbiera się substancja ropna, która wycieka lub zasycha w oku);
- c) zachowanie: dziecko wykazuje symptomy zmęczenia lub jest poirytowane, płacze częściej niż zwykle;
- d) system oddechowy: dziecko ma problemy z oddychaniem;
- e) system trawienia: dziecko ma biegunkę, w ciągu ostatnich 2 godzin zwracało przynajmniej dwa razy (chyba że istnieje pewność, że wymioty nie są skutkiem choroby);
- f) jama ustna: w jamie ustnej pojawiły się krostki lub owrzodzenie i ślina wycieka dziecku z ust;
- g) ma symptomy poważnych chorób zakaźnych lub jeśli odczuwa ból zęba,

gardła, ucha albo odczuwa mdłości, nawet jeżeli jego temperatura ciała jest nieznacznie podwyższona.

4. Rodzice powinni zaprowadzić chore dziecko do lekarza i stosować się do jego zaleceń (łącznie z podawaniem dziecku antybiotyków), aż do chwili powrotu dziecka do przedszkola.

5. W przypadku chorób zakaźnych nauczyciel informuje dyrektora przedszkola o rodzaju choroby i częstotliwości zachorowania w grupie. Ponadto sporządza informację dla rodziców o objawach choroby, czasie inkubacji, czasie trwania, okresie kwarantanny i umieszcza ją na tablicy informacyjnej.

6. W przypadku dziecka z chorobą przewlekłą nauczyciel podejmuje następujące działania:

a) zwraca się do rodziców dziecka o przedstawienie zaświadczenia lekarskiego o rodzaju choroby przewlekłej u dziecka oraz o udzielenie szczegółowych informacji na temat choroby i wynikających z niej ograniczeń, które zakłócają możliwość normalnego funkcjonowania,

b) opracowuje procedurę postępowania z chorym dzieckiem, uwzględniając zakres czynności podejmowanych przez nauczyciela, mające na celu pomóc dziecku w funkcjonowaniu podczas pobytu w przedszkolu oraz formy współpracy z rodzicami lub opiekunami prawnymi,

c) dostosowuje formy pracy dydaktycznej, dobór treści, metod i form organizacyjnych do możliwości psychofizycznych dziecka i obejmuje go programem pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

8. Dziecko chore nie może pozostać bez opieki.

9. W przypadku gdy Nauczyciel podejmuje decyzję, że należy wysłać chore dziecko do domu, sporządza notatkę służbowa (załącznik nr 1 do procedury) i przechowuje ją w dokumentacji dziecka.

10. ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH

Wypadek

1. Udzielić dziecku pomocy (zgodnie z zasadami omówionymi w Procedurze postępowania w sytuacji zaistnienia wypadku ucznia w czasie zajęć) i odizolować je w razie potrzeby.

2. Powiadomić dyrektora przedszkola, a w razie jego nieobecności – osobę go zastępującą.

3. W razie konieczności wezwać pogotowie ratunkowe (dyrektor lub nauczyciel udzielający pierwszej pomocy).

4. Powiadomić rodziców dziecka.

5. Obserwować dziecko w sposób szczególny, jeśli pozostaje pod opieką

przedszkola.

6. Zawsze używać rękawiczek jednorazowych.
7. Zabezpieczyć miejsce wypadku, jeśli to konieczne.

Zranienia

1. Przemyć ranę wodą przegotowaną bądź wodą utlenioną.
2. Zabezpieczyć plastrem lub bandażem.
3. Gdy występuje krwawienie, tamować je przez przyłożenie jałowego opatrunku bezpośrednio na ranę i uciśnięcie go.
4. Unieruchomić uszkodzoną część ciała (kończyny) – zmniejsza to krwawienie i ból.
5. Zabezpieczyć oderwane lub amputowane części ciała. Uszkodzone części ciała należy przybandażować.
6. Jeżeli w ranie są widoczne narządy wewnętrzne, np. jelita, nie wolno odprowadzać ich do jamy brzusznej, można jedynie przykryć je jałową, wilgotną gazą.
7. Jeżeli w ranie widoczne są wbite w nią ciała obce, np. nóż, pręt, nie wolno ich wyjmować ze względu na ryzyko krwotoku.
8. W przypadku ran zamkniętych ucisnąć i schłodzić uszkodzone miejsca (przyłożyć lód lub polewać zimną wodą), unieść uszkodzoną część ciała, unieruchomić.

Złamania, skręcenia i zwichnięcia

1. Usunąć odzież z nad miejsca uszkodzenia.
2. Jeśli są obecne rany, przykryć je jałowym opatrunkiem.
3. Jeśli występuje krwawienie, zatamować je.
4. Unieruchomić uszkodzoną kończynę w pozycji, w jakiej się znajduje. Przy złamaniach unieruchamia się dwa sąsiadujące stawy, a przy uszkodzeniu stawu – staw i sąsiadujące kości; palce zawsze muszą być widoczne (kontrola ukrwienia); jeśli złamana jest kończyna górna, można ją unieruchomić, mocując do tułowia; jeśli złamana jest kończyna dolna, można ją unieruchomić z drugą kończyną dolną.

Urazy kręgosłupa

1. Unieruchomić głowę i szyję oraz tułów.
2. Ocenić funkcje życiowe – oddech tętno, jeśli wymagana jest resuscytacja –

udrożnienie dróg oddechowych poprzez wysunięcie żuchwy.

3. Jeśli poszkodowany nie wymaga innych działań, nie należy go poruszać do czasu przyjazdu pogotowia ratunkowego.

4. Jeśli poszkodowany musi być przeniesiony, jest to możliwe po uprzednim unieruchomieniu głowy, szyi i tułowia.

Krwotok zewnętrzny

1. Ocenić stan poszkodowanego: świadomości, oddechu, tętna.

2. Nałożyć jałowy opatrunek i ucisnąć miejsce krwawienia.

3. Umocować opatrunek bandażem; kontynuować ucisk do ustania krwawienia.

4. Jeśli opatrunek przesiąka krwią – dołożyć kolejne warstwy.

5. Jeśli krwawienie nadal nie ustaje, unieść krwawiącą kończynę, nie zwalniając ucisku.

6. Unieruchomić krwawiącą kończynę.

7. Jeśli powyższe zawodzi, ucisnąć tętnicę powyżej miejsca krwawienia.

8. W ostateczności stosować opaskę uciskową – należy ją stosować raczej w bardzo ciężkich przypadkach, np. przy amputacjach lub zmiążdżeniach (nie wolno zakładać opaski uciskowej na kończyny poniżej łokci lub kolan oraz na tułowiu; nie można jej poluznić po założeniu, założoną opaskę należy opisać hasłem „opaska uciskowa” oraz podać godzinę jej założenia).

Krwotok wewnętrzny

1. Ocenić stan poszkodowanego – świadomości, oddechu, tętna.

2. Zbadać poszkodowanego i ustalić rozpoznanie.

3. Przy krwawieniu wewnątrz kończyn – unieruchomić je.

4. Ułożyć poszkodowanego w pozycji przeciwwstrząsowej (z lekko uniesionymi nogami).

5. Okryć poszkodowanego.

6. Kontrolować parametry życiowe.

7. Nie podawać poszkodowanemu niczego doustnie.

Krwotok z nosa

1. Posadzić dziecko, uspokoić, pochylić do przodu.

2. Ucisnąć skrzydełka nosa do ustania krwotoku.

3. Przyłożyć zimny opatrunek bezpośrednio na nos i na szyję w miejscu przebiegu dużych naczyń.

Ciało obce w oku

1. Pod powieką dolną:
 - a. Poprosić poszkodowanego, aby patrzył w górę.
 - b. Odciągnąć powiekę palcami jednej ręki, a drugą ręką delikatnie pocierać, za pomocą kawałka miękkiej chusteczki, wewnątrz powieki w kierunku do nosa.
2. Pod powieką górną:
 - a. Poprosić poszkodowanego, aby patrzył w dół.
 - b. Uchwycić palcami jednej ręki górną powiekę za rzęsy, naciągnąć ją w dół, nad dolną powiekę, po czym puścić ją i pozwolić jej powrócić do pozycji wyjściowej (w ten sposób istnieje szansa, że rzęsy dolnej powieki oczyszczą wewnątrz powieki górnej).
3. Gdy ostre ciała (np. opiłki metalu) tkwią w powiece, nie usuwamy ich, ale bandażujemy obie gałki oczne i transportujemy chorego do lekarza.
4. Obie gałki oczne powinny pozostać w bezruchu.
5. Nie stosować żadnych maści lub kropli do oczu.

Obrażenia chemiczne oczu

1. Zabezpieczyć ręce przed poparzeniem (nałożyć gumowe rękawice).
2. Poszkodowanego położyć na płaskiej powierzchni, głowę odwrócić w stronę oparzonej gałki ocznej (gdy obie są oparzone – przemywać na przemian).
3. Ochronić zdrowe oko (przykryć opatrunkiem).
4. Rozszerzyć palcami powieki chorego oka, a potem je przemywać. Przy oparzeniu wapnem najpierw usunąć grudki wapna.
5. Wlewać wodę do oka od strony nosa w kierunku skroni przez ok. 20 minut.
6. W miarę możliwości poszkodowany powinien poruszać gałką oczną.
7. Widoczne uszkodzenia tkanek osuszyć gazikami.
8. Obandażować oczy i pozostawić w bezruchu.
9. Zapewnić transport do lekarza, do tego czasu opiekować się poszkodowanym.

Zadławienia

1. Nakłonić poszkodowanego do kaszlu.
2. Uderzyć 5 razy w okolicę między-łopatkową.
3. Wykonać 5 razy uciśnięcie nadbrzusza. Ratownik staje z tyłu poszkodowanego, obejmuje go rękoma, kładąc jedną pięść na nadbrzuszu (pod mostkiem), a drugą ręką chwytając pięść pierwszej. Wykonuje silne w kierunku

górnio-tylnym. Z uwagi na możliwość utraty przytomności przez poszkodowanego ratownik powinien go asekurować – wstawić stopę między stopy poszkodowanego i oprzeć poszkodowanego o swoje biodro.

4. Powtarzać punkt 2 i 3 do momentu udrożnienia dróg oddechowych lub utraty przytomności przez poszkodowanego.

5. Jeżeli poszkodowany jest nieprzytomny, wezwać pomoc.

6. Udrożnić drogi oddechowe. Wykonanie: stań z boku poszkodowanego, odegnij głowę ku tyłowi, kładąc rękę na czole poszkodowanego, i unieś żuchwę dwoma palcami drugiej ręki.

7. Wykonać 2 wdechy i skontrolować rezultaty – obserwacja wychyleń klatki piersiowej.

8. Repozycja głowy – powtórzyć punkt 3 w celu eliminacji wcześniejszego błędu ratownika.

9. Ponownie wykonać dwa wdechy i skontrolować rezultaty – obserwacja wychyleń klatki piersiowej.

10. 5 uciśnień nadbrzusza – ratownik klęka nad poszkodowanym, kładzie część dłoniową nadgarstka na nadbrzuszu poszkodowanego, drugą opiera na pierwszej i wykonuje silne uciśnięcia w kierunku głowy i grzbietu poszkodowanego.

Porażenie prądem

1. Usunąć przyczynę, która spowodowała porażenie prądem.

2. Przede wszystkim należy wyłączyć źródło prądu i jeśli jest to niemożliwe – odciągnąć poszkodowanego za pomocą nieprzewodzących materiałów (np. kawałka suchego drewna lub drążka izolacyjnego). Ratownik musi też zadbać o własne bezpieczeństwo i uważać, aby samemu nie zostać porażonym.

3. Ocenić objawy życiowe i – jeśli to konieczne – rozpocząć resuscytację. Gdyby masaż serca był nie możliwy

4. Z powodu sztywności klatki piersiowej należy wykonywać sztuczne oddychanie do czasu, aż klatka piersiowa stanie się na powrót podatna na ucisk mostka.

5. Wezwać karetkę pogotowia.

6. Ocenić obrażenia ciała: unieruchomić przy złamaniach i zwichnięciach.

7. Chłodzić i zabezpieczyć rany przed zakażeniem w oparzeniach.

8. W zależności od stanu przytomności poszkodowanego:

a) przetransportować go do szpitala, nawet jeśli jest przytomny;

b) jeśli jest nieprzytomny, ale ma zachowany oddech i krążenie, a jednocześnie wykluczamy uraz kręgosłupa i wstrząs – ułożyć poszkodowanego w pozycji bezpiecznej;

c) jeśli stwierdza się objawy wstrząsu – podjęcie odpowiednich działań.

Drgawki

1. Postępowanie sprowadza się do zapewnienia poszkodowanemu warunków ograniczających możliwość dalszych obrażeń.
2. Zabezpieczyć przed upadkiem i urazami.
3. Udrożnić drogi oddechowe, przytrzymać głowę.
4. Nie wkładać w usta poszkodowanego jakichkolwiek przedmiotów.
5. Nie krępować ciała poszkodowanego.
6. Ułożyć w pozycji bezpiecznej po zakończeniu napadu drgawkowego.
7. Kontrolować drożność dróg oddechowych i funkcji życiowych.
8. Wezwać pomoc medyczną.

Oparzenia

1. Odsunięcie poszkodowanego od źródła ciepła.
2. Ugaszenie odzieży. Palący się materiał usuwamy, jeśli jest przyczepiony do ubrania, lub pozostawiamy, gdy jest przyczepiony do skóry.
3. Zapewnić drożność dróg oddechowych (należy usunąć oparzonego z pomieszczenia zadymionego).
4. Natychmiast schłodzić zimną wodą oparzoną powierzchnię przez kilkanaście minut.
5. Przy oparzeniach w obrębie jamy ustnej i gardła poszkodowany powinien płukać gardło zimną wodą albo ssać kawałki lodu.
6. W przypadku oparzeń chemicznych należy spłukiwać oparzoną powierzchnię strumieniem bieżącej wody przez 15 minut.
7. Jedynie w przypadku oparzeń wapnem niegaszonym przed ich zmywaniem należy najpierw wytrzeć wapno na sucho.
8. Koniecznie zdjąć ciasne ozdoby (ze względu na obrzęk).
9. Rany zabezpieczyć opatrunkiem.
10. Przy wstrząsie ułożyć poszkodowanego w pozycji przeciwwstrząsowej.
11. Przewieźć poszkodowanego do szpitala.

Omdlenia

1. Ułożyć poszkodowanego na plecach.
2. Zastosować pozycję cztero kończynową (jednoczesne uniesienie kończyn górnych i dolnych).
3. Usunąć ewentualne przyczyny (przewietrzyć pomieszczenie itp.).

Utrata przytomności

1. Wezwać pomoc.
2. Ocenić oddech.
3. Zanalizować przyczynę i możliwych następstw.
4. Jeżeli poszkodowany oddycha, po wykluczeniu urazów ułożyć go w pozycji bezpiecznej i kontrolować oddech.

Pozycja bezpieczna

1. Ratownik przywodzi kończyny górne poszkodowanego do tułowia.
2. Kończyny dolne układa razem.
3. Klęka z tej strony poszkodowanego, w którą zamierza go obrócić.
4. Rękę bliższą sobie układa pod kątem 90o. Następnie zgina w łokciu tak, aby dłoń była skierowana ku górze.
5. Dalszą rękę przekłada w poprzek klatki piersiowej poszkodowanego i kładzie dłoń pod bliższym sobie policzkiem ofiary.
6. Zgina dalszą kończynę dolną poszkodowanego w kolanie i stabilizuje, podkładając stopę pod drugą kończynę.
7. Stabilizując dalszą kończynę górną poszkodowanego przy policzku ofiary jedną ręką, drugą ręką ciągnie do siebie uniesione kolano. Poszkodowany obraca się w stronę ratownika.
8. Ratownik układa kończynę, za którą ciągnął poszkodowanego tak, aby staw biodrowy i kolanowy były zgięte pod kątem prostym.
9. Odgina głowę poszkodowanego ku tyłowi, aby udrożnić drogi oddechowe.
10. Gdy to konieczne, wkłada rękę podłożoną pod policzek głębiej pod głowę, aby utrzymać odgięcie głowy ku tyłowi.
11. Okrywa poszkodowanego, chroniąc przed utratą ciepła.
12. Regularnie sprawdza oddech.
13. Po 30 minutach kładzie poszkodowanego na drugim boku.

Techniki podstawowych zabiegów reanimacyjnych

Po rozpoznaniu zatrzymania serca (utrata przytomności + brak tętna w tętnicy szyjnej) należy:

1. Ułożyć ratowanego na wznak na twardym podłożu.
2. Odchylić głowę ratowanego ku tyłowi.
3. Sprawdzić palcem jamę ustną i ewentualnie usunąć ciała obce (ruchome protezy zębowe).
4. Rozpocząć wykonywanie sztucznego oddychania metodą usta-usta i masaż serca

Oddech metodą usta-usta

Ratownik klęczy z boku ratowanego na wysokości jego głowy, kładzie jedną dłoń na czole ratowanego, drugą podkłada pod kark, odginając głowę ratowanego ku tyłowi. Jeżeli żuchwa opada nadmiernie ku dołowi, należy dłonią (zamiast podkładać ją pod kark) ująć brodę i żuchwę podciągnąć ku górze. Ratownik nabiera głęboki wdech, zaciska nos ratowanego palcami dłoni trzymanej na czole, przykłada swe usta do ust ratowanego, możliwie szczelnie, i wdmuchuje w nie energicznie powietrze. W czasie wdmuchiwanego powietrza klatka piersiowa ratowanego powinna unieść się ku górze. Jeżeli się nie unosi, wdech nie był skuteczny (prawdopodobnie w wyniku: niezaciśnięcia nosa ratowanego, niewystarczającego odgięcia głowy ku tyłowi, złego „uszczelnienia” ust ratownika z ustami ratowanego, mało energicznego wdmuchiwanego powietrza przez ratownika). Wdech ratowanego następuje spontanicznie.

Masaż pośredni serca

Masaż polega na rytmicznym uciskaniu mostka, powodującym ściśnięcie serca pomiędzy mostkiem a kręgosłupem i wypchnięcie krwi z komór serca do dużych tętnic. Aby masaż serca był skuteczny i nie powodował obrażeń (złamań żeber i mostka), mostek należy uciskać wyłącznie nadgarstkiem, co zapewnia odwiedzenie dłoni ku górze, a miejscem ucisku powinna być dokładnie linia środkowa ciała, w 1/3 dolnej części mostka, niesięgająca jego dolnego końca. U dzieci należy ułożyć jeden palec powyżej dołu mostka, wyczuć brzegi mostka (jego połączenie z żebrami) oraz dolny brzeg pomiędzy łukami żebrowymi. Przesunięcie nadgarstka w bok od linii środkowej powoduje uszkodzenie przyczepów żeber do mostka lub ich złamanie. Ułożenie nadgarstka zbyt nisko grozi złamaniem mostka i uszkodzeniem wątroby.

Przystępując do masażu, należy ułożyć dłonie jedna na drugiej, z palcami

odgiętymi ku górze i skierowanymi poprzecznie do osi długiej klatki piersiowej (ratownik zajmuje pozycję u boku ratowanego). Pierwsze uciśnięcie mostka powinno być wykonane delikatnie, aby sprawdzić podatność klatki piersiowej (należy podkreślić, że w stanie śmierci klinicznej, powodującej zniesienie napięcia mięśni, dużo łatwiej jest ucisnąć mostek). Ucisk powinien powodować ugięcie mostka ok. 4–5 cm (u dziecka – 2,5–3,5 cm). W czasie wykonywania ucisków ratownik powinien mieć ręce wyprostowane w łokciach. Przy zwalnianiu ucisku nie należy odrywać nadgarstków od powierzchni klatki piersiowej.

Koordinacja masażu serca i sztucznego oddychania

Zależnie od sytuacji zabiegi wykonuje jeden ratownik albo dwóch. W przypadku dwóch ratowników jeden wykonuje sztuczne oddychanie, a drugi – masaż serca. Należy wtedy wykonywać ok. 12 oddechów na minutę (wdech co 5 sekund) i 60–80 ucisków klatki piersiowej. Jeżeli ratownik jest jeden, musi on naprzemiennie wykonywać zarówno masaż, jak i oddech. W tym celu uciska mostek 15 razy, a następnie wykonuje 2 kolejne szybkie oddechy (u dzieci: 5 ucisków i 1 oddech), nie czekając z drugim oddechem na całkowite opadnięcie klatki piersiowej ratowanego – ten cykl należy powtarzać.

W czasie wykonywania masażu serca powinna być wyczuwalna fala tętna na dużych tętnicach (tętnicy szyjnej, biodrowej). Co kilka minut należy na kilka sekund przerywać masaż serca i kontrolować na dużej tętnicy, czy nie powróciła własna czynność serca. Po stwierdzeniu własnej fali tętna, dowodzącej powrotu czynności serca, należy przerwać masaż. Zwykle trzeba jeszcze przez pewien czas kontynuować sztuczne oddychanie – do powrotu własnego skutecznego oddechu. Należy też bezwzględnie nadal kontrolować tętno, ponieważ może się zdarzyć ponowne zatrzymanie czynności serca.

Zabiegi reanimacyjne należy kontynuować przez godzinę. Spełnienie tego warunku możliwe jest przy obecności kilkusobowej grupy ratowników, zmieniających się przy wykonywaniu zabiegów. Nie powinno się przerywać zabiegów przed przybyciem ambulansu reanimacyjnego pogotowia.

Załącznik nr 1
do Procedury postępowania
w przypadku choroby
w Przedszkolu nr 334
w Warszawie, ul. Przy Agorze 12

NOTATKA

IMIĘ I NAZWISKO
DZIECKA.....

DATA
ZDARZENIA.....

IMIĘ I NAZWISKO NAUCZYCIELA
.....
.....

NIEPOKOJĄCE OBJAWY
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

GODZINA ICH
WYSTĄPIENIA.....

GODZINA POWIADOMIENIA
RODZICÓW.....

.....
(PODPIS NAUCZYCIELA)

.....
(PODPIS RODZICÓW)

Procedura rozwiązywania sytuacji konfliktowych

w Przedszkolu nr 334 im. Jasia i Małgosi

w Warszawie

Rozwiązując sytuacje konfliktowe w przedszkolu powinno się kierować dobrem placówki i unikać nagłośnień sytuacji konfliktowych, gdyż powodować to może niepotrzebne napięcia i problemy między zainteresowanymi stronami.

1/ Konflikt nauczyciel – rodzic.

Gdy dochodzi do konfliktu nauczyciel – rodzic i bezpośrednia rozmowa rodzica z nauczycielem nie rozwiąże problemu, rodzic zgłasza sprawę dyrektorowi.

Dyrektor umożliwia rozwiązywanie sytuacji konfliktowych wewnątrz przedszkola z udziałem zainteresowanych stron, bez angażowania osób z zewnątrz. W tym celu przeprowadzone będą rozmowy negocjacyjne w celu zażegnania lub złagodzenia konfliktu.

Jeżeli rozmowy negocjacyjne nie przyniosą oczekiwanych rezultatów powinno się włączyć w rozwiązanie sporów „mediatora”.

Jeżeli wypracowane rozwiązanie nie satysfakcjonuje zainteresowaną stronę może ona zwrócić się o rozwiązanie problemu do organu prowadzącego przedszkole, do organu sprawującego nadzór pedagogiczny lub sądu.

Jeżeli spór rozstrzyga organ nadzorujący, prowadzący lub sąd – strony są informowane o rozstrzygnięciach na posiedzeniach Rady Pedagogicznej lub Rady Rodziców.

2/ Konflikt nauczyciel – nauczyciel.

Strona „poszkodowana” może bezpośrednio zwrócić się do strony przeciwnej z prośbą o wyjaśnienie. Może także poprosić o pomoc „mediatora”. „Mediator” wyjaśnia sprawę z obiema stronami i stara się znaleźć satysfakcjonujące obie strony rozwiązanie. Jeśli to także okaże się niemożliwe, zgłasza sprawę do dyrektora przedszkola.

W przypadku nie rozstrzygnięcia sporu przez dyrektora strony mogą odwołać się w ciągu 14 dni do organu prowadzącego przedszkole.

3/ Konflikt dziecko – dziecko.

Problemy tego rodzaju rozwiązuje wychowawca grupy, z ewentualną pomocą dyrektora przedszkola. Powiadomienie o konflikcie rodziców dziecka pozostawia się do dyspozycji wychowawcy.

4/ Konflikt dyrektor – rada pedagogiczna.

Spory pomiędzy dyrektorem, a radą pedagogiczną rozstrzygnięte są na zebraniach rady pedagogicznej.

W przypadku nie rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia w ciągu 14 dni odwołania do organu prowadzącego przedszkole.

5/ Konflikt dyrektor – rada rodziców.

Spory pomiędzy dyrektorem, a radą rodziców rozstrzygane są na zebraniach zarządu rady rodziców z udziałem dyrektora.

W przypadku nie rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia w ciągu 14 dni odwołania do organu prowadzącego przedszkole.